

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoKR/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120327863
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6120327863.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a JUDr. Janky Boroškovej, v právnej veci žalobcu XXX, nar. XX.XX.XXXX, E. XXX, XXX XX E., zastúpeného JUDr. Dušan Serek advokátska kancelária s.r.o., Hattalova 373/3, 029 01 Námestovo, IČO: 47 258 781, proti žalovanej Ing. D. U., nar. XX.XX.XXXX, E. XXX/XX, XXX XX T. R., zastúpenej advokátom JUDr. Adamom Puškárom, Karpatská 5, 811 05 Bratislava I, IČO: 40 969 151, o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 2Odi 6/2020-424 zo dňa 21. októbra 2021 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 2Odi 6/2020-424 zo dňa 21. októbra 2021, p o t v r d z u j e .
- II. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok a náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom vo výroku I. zrušil oddĺženie žalovanej povolené uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 26.03.2020, sp.zn. 5OdK 197/2020, zverejnené v Obchodnom vestníku pod č. 65/2020 dňa 02.04.2020. Výrokom II. priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca sa domáhal zrušenia oddĺženia žalovanej pre jej nepoctivý zámer z dôvodu podľa § 166g ods. 2 písm. h) zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“), ako aj z dôvodu podľa § 166g ods. 2 písm. e) ZKR s poukazom na znenie § 166g ods. 3 ZKR. Uviedol, že Okresný súd Banská Bystrica uznesením č.k. 5OdK 197/2020 zo dňa 26.03.2020 vyhlásil konkurz na majetok žalovanej ako dlžníčky a oddĺžil žalovanú ako dlžníčku tak, že ju zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v tomto konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia. Konkurz na majetok žalovanej, ako povinnej bol vyhlásený zverejnením v Obchodnom vestníku pod č. 65/2020 dňa 02.04.2020 a za správcu bol ustanovený JUDr. Richard Konta. Na základe tejto skutočnosti súdna exekútorka JUDr. Andrea Cimermanová dňa 14.05.2020 vydala uznesenie o zastavení exekúcie vedenej proti žalovanej, ako povinnej na základe vykonateľného exekučného titulu na peňažné plnenie - rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 13.05.2019, č.k. 34Up 473/2019, ktorým rozhodnutím bola žalovanej ako povinnej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi ako oprávnenému pohľadávku vo výške 24.000,- Eur, úrok z omeškania 5 % ročne z uvedenej sumy od 18.08.2020 do zaplatenia, súdne trovy 1.546,28 Eur a jej príslušenstvo (poverenie na vykonanie predmetnej exekúcie vydal Okresný súd Banská Bystrica dňa 08.08.2019). Ďalej žalobca uviedol, že on ako veriteľ a žalovaná ako dlžníčka uzavreli dňa 03.03.2016 Zmluvu o pôžičke zabezpečenej zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam podľa

§ 657 a nasl. Občianskeho zákonníka a § 522 Občianskeho zákonníka. Na základe tejto zmluvy o pôžičke žalobca požičal žalovanej peňažnú sumu vo výške 24.000,- Eur, pričom prevzatie tejto pôžičky od žalobcu žalovaná potvrdila písomným prehlásením a vlastnoručným podpisom na zmluve o pôžičke. Pôžička bola dohodnutá ako bezúročná s lehotou splatnosti do 15.09.2016. Žalovaná na zabezpečenie tejto pohľadávky voči žalobcovi, ako veriteľovi zriadila touto zmluvou o pôžičke aj záložné právo k nasledovným nehnuteľnostiam v tom čase vo výlučnom vlastníctve žalovanej:

- k pozemku KN-E parcela č. XXXX, záhrady o výmere XXX m², zapísanému na LV č. XXX pre obec T. R. a k.ú. T.,

- k stavbe - samostatne stojacej garáži so súpisným č. XXXX v obci T. R., postavenej na pozemku - KN-E parcela č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvorí o výmere XX m², vrátane tohto pozemku, zapísanými na LV č. XXXX pre obec a k.ú. T. R., a to s tým, že podľa čl. VI predmetnej zmluvy o pôžičke sa žalovaná ako dlžníčka (záložca) zaviazala, že sa zdrží akéhokoľvek konania, ktoré by mohlo spôsobiť ujmu žalobcovi ako veriteľovi (záložnému veriteľovi). Zároveň bolo v tomto článku obsiahnuté aj ustanovenie, že ak záloh stratí na cene tak, že zabezpečenie pohľadávky sa stane nedostatočné, je žalobca ako veriteľ (záložný veriteľ) oprávnený žiadať od žalovanej ako dlžníčky (záložcu), aby zabezpečenie pohľadávky bez zbytočného odkladu primerane doplnila. Ak tak neurobí, stane sa tá časť pohľadávky, ktorá nie je zabezpečená, splatnou. Hoci návrh na vklad záložného práva zriadeného touto zmluvou o pôžičke na príslušnom katastrálnom odbore podaný nebol, nič to nemenilo na existencii záväzku žalovanej ako dlžníčky (záložcu) zdržať sa akéhokoľvek konania, ktoré by mohlo spôsobiť ujmu žalobcovi ako veriteľovi. Žalobca po viacerých neúspešných urgenciách prostredníctvom v tom čase splnomocneného zástupcu D. C. R. E., advokátky adresoval žalovanej list zo dňa XX.XX.XXXX, v ktorom sa okrem iného uvádza, že dňa 21.06.2018 sa žalobca osobne stretol so žalovanou, kedy ju upozornil na skutočnosť, že má vedomosť o predaji nehnuteľnosti - pozemku zapísaného na LV č. XXX pre k.ú. T. (tento pozemok bol kúpnou zmluvou zo dňa 07.02.2018 prevedený do vlastníctva Q. O. s manželkou H. rod. S., bytom R.), a teda žalovanú požiadal, aby jeho pohľadávku zabezpečila podľa ich vzájomnej dohody podľa zmluvy o pôžičke, a to záložným právom k nehnuteľnostiam - stavbe a pozemku zapísaným na LV č. XXXX pre k.ú. T. R., ktoré boli v tom čase ešte vo vlastníctve žalovanej. Aj napriek prísluhu žalovanej táto nasledujúci deň, t.j. 22.06.2018 podala na Okresnom úrade Banská Štiavnica, katastrálnom odbore návrh na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam (v tom čase) zapísaným na LV č. XXXX na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20.06.2018 (V-XXX/XXXX, č. zmeny XXX/XXXX) v prospech E. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, T. R. (syna žalovanej). Žalobca navrhol, aby si súd vyžiadal z Okresného úradu Banská Štiavnica, katastrálneho odboru spis V-XXX/XXXX, č. zmeny XXX/XXXX. Podľa žalobcu vychádzajúc z predžalobnej výzvy zo dňa 17.07.2018 možno konštatovať, že minimálne v prípade kúpnej zmluvy zo dňa 20.06.2018, ktorej účastníkom na strane kupujúceho bol syn žalovanej, a teda išlo o prevod medzi blízkymi osobami, je úmysel (snaha) žalovanej ako dlžníčky ukrátiť, resp. poškodiť žalobcu ako svojho veriteľa jednoznačne preukázaný. Podľa žalobcu práve v prípade prevodov na blízke osoby ide o „fiktívne“ kúpne zmluvy medzi blízkymi osobami s „fiktívnou“ kúpnou cenou (ktorá v skutočnosti s vysokou pravdepodobnosťou ani vyplatená nebola), ktoré zmluvy sú akýmsi „predskokanom“ v blízkej dobe uzatvorenej ďalšej kúpnej zmluvy. V uvedenom prípade sa jedná o kúpnu zmluvu zo dňa 12.08.2019, ktorej vklad do KN bol povolený pod č. V XXX/XXXX, na základe ktorej už syn žalovanej ako nový vlastník previedol dotknuté nehnuteľnosti na ďalších (súčasných) vlastníkov (I. P. a manželku O. rod. M., trvale bytom L., S. federácia) za kúpnu cenu v tomto prípade vo výške 4.500,- Eur, ktorá kúpna cena mala byť vyplatená bezhotovostným prevodom na účet predávajúceho E. U. ml. X. Žalobca. Nakoľko v tomto prípade ide pravdepodobne o bankový účet patriaci synovi žalovanej, žalovaná sa tak v prípade takýchto následných prevodov zrejme snažila vyhnúť z jej strany určite v blízkej budúcnosti očakávanému a vysoko pravdepodobnému zekzekvovaniu niektorého z bankových účtov jej patriacich. Žalobca tiež navrhol, aby si súd vyžiadal z Okresného úradu Banská Štiavnica, katastrálneho odboru spis V XXX/XXXX, č. zmeny XXXX/XXXX. Podľa žalobcu, ak by mala žalovaná skutočný záujem aspoň čiastočne uhradiť splatný dlh voči žalobcovi ako svojmu veriteľovi, určite by tieto nehnuteľnosti takýmto spôsobom ďalej neprevádzala, a to predovšetkým s prihliadnutím na obsah predžalobnej výzvy zo dňa 17.07.2018. Predžalobná výzva zo dňa 17.07.2018 (uložená dňa 19.07.2018) bola žalovanou vyzdvihnutá až dňa 03.08.2018, a teda dňa 17.08.2018 (vrátane) uplynula žalovanej lehota na splatenie tejto splatnej pohľadávky voči žalobcovi ako veriteľovi. Od uvedeného dátumu, kedy si žalovaná na základe vyššie uvedeného musela určite uvedomovať možné následky svojho konania, kúpnou zmluvou zo dňa 25.04.2019 spolu so svojím manželom E. U. st. previedli vlastnícke právo (v BSM) v 1/1-ine k nasledovným nehnuteľnostiam v tom čase zapísaných na LV č. XXXX pre k.ú. T. R., a to:

- k rodinnému domu so súp. č. XXX v obci T. R., postavenému na pozemku - KN-C parcele č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvorí o výmere XXX m²,

- k hospodárskej budove so súp. č. XXXX v obci T. R., postavenej na pozemku - KN-C parcele č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere XX m²,
- k pozemku - KN-C parcele č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m²,
- k pozemku - KN-C parcele č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere XX m²,
- k pozemku - KN-C parcele č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere XX m²,
- k pozemku - KN-C parcele č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m²,
- k pozemku - KN-C parcele č. XXXX/X, záhrady o výmere XXXX m²,
na kupujúcich - I. P. a manželku O. rod. M., trvale bytom L., S. federácia, za kúpnu cenu vo výške 92.000,- Eur, pričom časť kúpnej ceny vo výške 84.007,51 Eur bola vyplatená na účet záložného veriteľa predávajúcich (Prvú stavebnú sporiteľňu, a.s.) za účelom predčasného splatenia úveru, ktorý bol predávajúcim poskytnutý na základe záložného práva podľa V-XXX/XXXX z XX.XX.XXXX a zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 7.992,49 Eur bola vyplatená na účet predávajúcich vo VÚB, a.s. (ako sa v predmetnej kúpnej zmluve zo dňa 25.04.2019 uvádza), O.: J XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

3. Žalobca zdôraznil, že v tomto prípade ide o ten istý bankový účet, ako aj v prípade kúpnej zmluvy zo dňa 12.08.2019 uzatvorenej medzi predávajúcim E. U. ml. a kupujúcimi - I. P. a manželkou O. rod. M., a teda ide o účet pravdepodobne vedený na syna žalovanej E. U. ml. F. na vklad vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam na základe kúpnej zmluvy zo dňa 25.04.2019 bol povolený príslušným katastrálnym odborom dňa 21.05.2019 pod č. V 424/2019. Žalobca žiadal, aby si súd vyžiadal z Okresného úradu Banská Štiavnica, katastrálneho odboru spis V XXX/XXXX, č. zmeny XXX/XXXX, ďalej aby súd dopytoval bankový ústav VÚB, a.s. na aké meno je evidovaný bankový účet O.: J XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a v prípade, ak bol medzičasom zrušený, na aké meno bol tento účet evidovaný pred jeho zrušením. Žalobca od zaslania predžalobnej výzvy zo dňa 17.07.2018 prostredníctvom právneho zástupcu podal na Okresný súd Banská Bystrica návrh na začatie konania voči žalovanej ako odporkyni o zaplatenie 24.000,- Eur s prísl. Tento návrh bol súdom prijatý dňa 09.04.2019 a následne bol dňa 13.05.2019 Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní pod č.k. 34Up 473/2019 vydaný platobný rozkaz na základe ktorého súd uložil žalovanej povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia tohto platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi istinu 24.000,- Eur s prísl., alebo v tej istej lehote podať odpor. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť až dňa 20.06.2019, pričom žalovaná voči nemu nepodala odpor. Žalobca navrhol, aby súd pripojil spis Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 34Up 473/2019. Následne žalobca prostredníctvom právneho zástupcu dňa 24.07.2019 podal návrh na vykonanie exekúcie proti žalovanej ako povinnej s tým, že k uvedenému dňu nebol nárok žalobcu ako oprávneného ani len čiastočne splnený. Dňa 08.08.2019 bolo Okresným súdom Banská Bystrica vydané poverenie na vykonanie exekúcie súdному exekútorovi JUDr. Andrea Cimermanová, so sídlom exekútorskeho úradu Francisciho 1044/6, 960 01 Zvolen, IČO: 37 816 993. Dňa 11.09.2019 bolo splnomocnenému zástupcovi žalobcu ako oprávnenému doručené upovedomenie o začatí exekúcie v uvedenej veci zo dňa 10.09.2019. Žalobca ešte v ten istý deň 11.09.2019 navrhol exekútorovi zriadiť exekučné záložné právo na nehnuteľnosti zapísané na priloženom čiastočnom informatívnom výpise z LV č. XXXX pre k.ú. T. R. a na priloženom čiastočnom informatívnom výpise z LV č. XXX pre k.ú. T.. Až doručením upovedomenia o ďalšom spôsobe exekúcie dňa 04.10.2019 zástupcovi žalobcu, a to zriadením exekučného záložného práva len na dotknuté nehnuteľnosti v k.ú. T., došlo k zisteniu, že rodinný dom so súp. č. XXX v k.ú. T. R. spolu s ďalšími nehnuteľnosťami už nie je vo vlastníctve žalovanej a jej manžela, ale vo vlastníctve I. P. a jeho manželky O. rod. M., a to na základe kúpnej zmluvy zo dňa 25.04.2019. Ešte toho istého dňa, t.j. 04.10.2019, nepochybne majú za preukázané účelové zbavovanie sa svojho majetku žalovanou, požiadal žalobca ako oprávnený prostredníctvom svojho zástupcu povereného exekútora e-mailovou správou o podrobnú správu o stave tohto exekučného konania, t.j. o uvedenie, či žalovaná ako povinná má bankové účty, aké sú zostatky na týchto účtoch, či tieto účty blokujú prvé v poradí alebo je pred touto blokáciou viac exekučných konaní, aké sumy sa v prípadných ďalších exekučných konaniach vymáhajú. Tiež žiadal uviesť, či žalovaná vlastní nejaké nehnuteľnosti a ak áno, či predajom týchto nehnuteľností by bolo možné uspokojiť vymáhanú pohľadávku žalobcu ako oprávneného v predmetnom exekučnom konaní. Tiež žiadal uviesť, či žalovaná vlastní nejaké automobily, príp. iné hodnotné hnuťelné veci a tiež žiadal uviesť čísla bankových účtov žalovanej ako povinnej, ktoré sú povereným exekútorom exekvované. Následne mu dňa 06.10.2019 bola doručená podrobná Správa o vykonaných úkonoch a zistenom majetku zo dňa 04.10.2019, sp.zn. 17EX 413/19 - S a ďalej dňa 16.10.2019 mu boli zaslané fotokópie už uvedenej kúpnej zmluvy zo dňa 25.04.2019 (V-XXX/XXXX - č. zm. XXX/XXXX pre k.ú. T. R.) a takisto uvedenej kúpnej zmluvy zo dňa 12.08.2019 (V-XXX/XXXX - č. zm. XXXX/XXXX pre k.ú. T. R.). Až porovnaním tejto podrobnej správy so spomínanými kúpnyimi zmluvami mal žalobca za preukázané, že kúpne ceny v oboch prípadoch boli

vyplatené na jeden a ten istý účet, ktorý však nepatrí žalovanej. Ďalej zo strany exekútora vyplýva, že hoci boli voči žalovanej vedené aj iné exekučné konania, výška týchto pohľadávok bola v porovnaní s pohľadávkou voči žalobcovi ako oprávnenému skutočne zanedbateľná.

4. Podľa žalobcu možno konštatovať, že ak by mala žalovaná skutočný úmysel uspokojiť pohľadávky žalobcu, mala vyvinúť také kroky, aby bolo bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že sa záväzok voči žalobcovi uhradí. Konanie žalovanej však smerovalo opačným smerom a začala sa zbavovať svojho majetku, pričom určite vedela a očakávala, že ak tieto nehnuteľnosti ďalej neprevedie, jej majetok v blízkej dobe bude postihnutý exekúciou. Navyše jej konanie, teda vyplatenie časti kúpnej ceny na bankový účet, ktorý nie je evidovaný na jej meno, žalovaná jednoznačne pri podaní návrhu na oddĺženie poškodila svojho veriteľa - žalobcu, keďže tu neexistoval žiadny legitímny dôvod, prečo by si túto časť kúpnej ceny mala žalovaná dať vyplatiť na iný bankový účet, než bol jej vlastný.

5. Žalobca má za to, že zo strany žalovanej išlo o účelové konanie smerujúce k tomu, aby žalobcovi, ako svojmu veriteľovi pohľadávku nezaplatila a tým došlo k jeho poškodeniu, čím je daný dôvod na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR. Zo správy exekútora o vykonaných úkonoch a zistenom majetku zo dňa 04.10.2019 vyplývajú exekučné konania vedené voči žalovanej, ktoré žalobca presne špecifikoval. Zároveň žalobca poukázal na to, že zo správy je zrejmé, že od vydania jednotlivých poverení na vykonanie exekúcií žalovaná ich čiastočne uhradila, ale nejednalo sa o úhrady takej výšky, že by následne v prípade exekúcie so sp.zn. EX17 413/2019 v prospech žalobcu ako oprávneného, nebolo možné, napr. do času vypracovania uvedenej správy zo dňa 04.10.2019, z jej strany čo i len čiastočne uhradiť niekoľkonásobne vyššiu pohľadávku voči žalobcovi ako veriteľovi. Žalobca tvrdí, že so správy o vykonaných úkonoch a zistenom majetku zo dňa 04.10.2019, č.k. 17EX 413/19-S je zrejmé, že v tom čase aktuálny stav majetku žalovanej už nepostačoval na úhradu pohľadávky žalobcu. Žalobca má za jednoznačne preukázané, že pred podaním návrhu na oddĺženie žalovaná mala voči žalobcovi preukázateľne splatnú pohľadávku vyššej hodnoty, preukázateľne vlastnila bonitnú stavbu rodinný dom so súp. č.T. v obci X.XXXR. spolu s prislúchajúcimi pozemkami spolu o pomerne veľkej výmere 1.520 m² a predovšetkým predajom tohto majetku zmarila uspokojenie pohľadávky žalobcu ako svojho veriteľa. V neposlednom rade to, že žalovaná navštívila CPP v Žiari nad Hronom, kde jej bol rozhodnutím priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci a začaté konanie o oddĺžení, neospravedlňuje jej doterajšie správanie a konanie vo vzťahu k pohľadávke žalobcu, a to o to viac, že práve žalovaná mala pred uzatvorením kúpnej zmluvy zo dňa 25.04.2019 preukázateľne významnejší majetok, má dlhoročné skúsenosti s podnikaním, nakoľko v minulosti pôsobila ako spoločníčka a konateľka v obchodnej spoločnosti SK - ŤAŽIARIK s.r.o. (v súčasnosti „v konkurze“) a v súčasnosti je ešte stále (od 02.03.2011) spoločníčkou v obchodnej spoločnosti SK Kameňolomy s.r.o., v ktorej spoločnosti bola až do konca marca 2017 konateľkou, a je osobou s vysokoškolským vzdelaním, čo ju nepochybne predurčuje k tomu, aby vedela následky svojho konania posúdiť.

6. Nepoctivý zámer je možné z takéhoto správania sa a konania žalovanej a jej znevýhodňovania žalobcu pred podaním návrhu na jej oddĺženie bez ďalšieho vyvodiť, keďže aj napriek tomu, že už v roku 2016 mala voči žalobcovi nespĺnený záväzok vo výške 24.000,- Eur, jediný majetok, zo speňaženia ktorého mohla byť žalobcova pohľadávka s vysokou pravdepodobnosťou uspokojená, previedla podľa žalobcu za neadekvátnu, neprímerane nízku kúpnu cenu, z ktorej navyše podstatná časť vo výške 84.007,51 Eur (91,31 % z celkovej kúpnej ceny) bola vyplatená priamo záložnému veriteľovi žalovanej a jej manžela ako predávajúcich, a to Prvej stavebnej sporiteľni, a.s. za účelom predčasného splatenia úveru zo strany žalovanej a jej manžela. Navyše zvyšná kúpna cena 7.992,49,- Eur ani nebola vyplatená na účet žalovanej, ale na účet tretej osoby. Podľa žalobcu je dostatočný dôvod na aplikáciu § 166g ods. 3 ZKR, a teda na prihliadnutie prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý v minulosti mal alebo stále má skúsenosti s podnikaním. Podľa žalobcu s prihliadnutím na vysokoškolské vzdelanie a životné skúsenosti žalovanej nemožno hovoriť o tom, že sa do ťažkej životnej situácie dostala z nebanlivosti a finančnej neopatrnosti. Z týchto dôvodov žalobca navrhol, aby okresný súd rozsudkom zrušil oddĺženie žalovanej pre nepoctivý zámer, vyhlásenom uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 26.03.2020 pod č.k. 5OdK 197/2020, zverejnenom v Obchodnom vestníku pod č. 65/2020 dňa 02.04.2020 a aby priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%.

7. Žalovaná sa podaním zo dňa 27.07.2020 vyjadrila k žalobe; uviedla, že nemala a nemá nepoctivý zámer, aby sa zbavila dlhov. Snažila sa vyriešiť svoju finančnú záležitosť, robila všetky možné kroky aby zachránila nielen spoločnosť a jej činnosť, zamestnancov, aby neprišli o svoju prácu a ako posledné riešila svoju rodinu a spoločný majetok, aby neprišli o strechu nad hlavou, bohužiaľ neúspešne. Do neschopnosti platiť svoje dlhy sa dostala nie svojou nezodpovednosťou, ľahostajnosťou a určite nie úmyselne. Robila všetky možné kroky, aby zachránila vzniknutý stav. Nemala veľké skúsenosti s podnikaním. Po smrti dcéry, ktorú si adoptovali, nevedela ako dokáže bez nej žiť. Má však ešte 3 deti, o ktoré sa bolo v tom čase potrebné postarať, nakoľko manžel bol po mozgovej porážke a je na invalidnom dôchodku. Najstarší syn po tejto tragédii dostal ťažký stav sociálnej fóbie a ťažký stav depresie, ktoré musela riešiť. Dcéra, ktorá mala vtedy 6 rokov tiež potrebovala jej starostlivosť a plnú koncentráciu. Potrebovala naplno fungovať pre rodinu a jej zabezpečenie, preto požiadala svojho otca, ktorý pracoval dlhé roky v oblasti stavebníctva, v priestoroch kameňolomov a výstavby komunikácií, aby jej pomohol a skúsili to s podnikaním. Nemá vysokoškolské vzdelanie, ako sa píše v návrhu, nemala žiadne skúsenosti s podnikaním, iba poctivo pracovala a mala v úmysle ďalej v tom pokračovať a dokázať, že sa dá podnikáť aj poctivou prácou. Podnikala od roku 2011, kedy sa založila spoločnosť SK Kameňolomy s.r.o., spolu s kolegami, ktorých požiadala otec, aby im pomohli, nakoľko nemali žiadne finančné prostriedky na rozbeh spoločnosti. Je 20 % podielníkom vo firme SK Kameňolomy s.r.o. a bola aj konateľkou tejto spoločnosti. SK Kameňolomy s.r.o. prevádzkovala kameňolom v Mýtnej pri Lučenci. Žalovaná v tom čase viedla odbornú banskú činnosť a kolega mal obchodnú činnosť. Počas výstavby R2 kolega dohodol tak nízke ceny predaja kameniva obchodným partnerom, že to nepokrylo náklady spojené s výrobnou činnosťou. Upozorňovala ho na túto skutočnosť. Ubezpečil ju, že pred koncom výstavby bude doplatená suma za odobratý kameň. Spoločnosť, ktorá od nich nakupovala výrobky na výstavbu, cca 3 mesiace pred koncom výstavby išla do dobrovoľného výmazu. Spoločnosť SK Kameňolomy s.r.o. tak nemala dostatok finančných prostriedkov, aby mohla pokračovať v prevádzke. Nie je v kontakte ani s konateľom a ani so spoločníkmi. Nemá prehľad ani o účtovníctve firmy. Ani v čase prevádzkovania nemala prehľad, iba v rámci svojej činnosti, teda prevádzkovania kameňolomu. V čase od 21.05.2013 bola spoločníčkou s 50% podielom aj konateľkou spoločnosti SK-ŤAŽIARIK s.r.o., ktorá začala prevádzkovať lom na Michalkovej pri Zvolene. Nakoľko sa jednalo o tú istú činnosť, ako vykonávala spoločnosť SK Kameňolomy s.r.o., tak zo spoločnosti SK-ŤAŽIARIK s.r.o., vystúpila. Naďalej na základe splnomocnenia konateľa spoločnosti vypomáhala bez finančnej odmeny s činnosťou spoločnosti. Nakoľko práca prevádzkovania kameňolomu bola jej srdcovou záležitosťou a záležalo jej na zamestnancoch v oboch spoločnostiach aby neprišli o prácu, tak sa rozhodla, že prevádzku v Mýtnej, nakoľko bola v ohrození, sa pokúsi zachrániť. Nakoľko jej kolegovia vo firme SK Kameňolomy s.r.o. nepomohli v záchrane prevádzky, tak na základe niekoľkých pôžičiek od nebankových a bankových spoločností na jej súkromnú osobu uhradila Urbárskej spoločnosti, ktorá vlastnila pozemky, na ktorých bola prevádzka kameňolomu, nájom a na základe tejto úhrady a ostatných zákonných postupov, prevádzku prevzala spoločnosť SK-ŤAŽIARIK s.r.o. Zamestnanci, ktorí boli v SK Kameňolomy s.r.o. prešli do spoločnosti SK-ŤAŽIARIK s.r.o. Nakoľko táto spoločnosť fungovala len krátko, banky neposkytli spoločnosti žiadne úvery, na základe ktorých by mohli pokryť počiatočné náklady spojené s prevádzkou a uhradiť mzdy zamestnancom, ktorí prešli do spoločnosti. Aby nenechala zamestnancov bez príjmov, ktoré mali mať vyplatené aj z predchádzajúcej spoločnosti, tak si na základe sprostredkovania jedným zo zamestnancov požičala 20.000,- Eur od pána R. G.. Za túto sumu si vyžiadala 4.000,- Eur ako úroky, ale do zmluvy chcel napísať bezúročnú pôžičku 24.000,- Eur. Spoločnosť SK-ŤAŽIARIK s.r.o. nemala žiadne majetky, tak sa dohodli, nakoľko nemohla nechať zamestnancov bez finančných prostriedkov, že napíšu zmluvu na jej osobu a do zábezpeky dá záhradu v k.ú. T. a garáž v k.ú. T. R.. Ubezpečil ju, že je to len proforma a nebude chcieť tieto nehnuteľnosti. Zmluvu rýchlo našli a spísali cez internet, vtedy nemyslela na to, či tá zmluva je dobre napísaná alebo nie. Išlo jej o zamestnancov. Neriešil to ani pán G., nakoľko vedel, načo tieto finančné prostriedky potrebuje. Aj zamestnanci vedeli, že si od neho požičiava na ich mzdy. Nakoľko nevedeli do 15.9.2016 dlžnú sumu uhradiť, pán G. prišiel s návrhom, že najneskôr, kým pôjde pokračovanie výstavby rýchlostnej komunikácie R2, ktorá mala ísť 150 m od prevádzky kameňolomu, a vtedy by bola dlžná suma uhradená, tak aby ho zamestnali vo firme. Cena práce každý mesiac by sa odpočítavala z pôžičky. Tak na základe tohto návrhu ho zamestnali v spoločnosti SK-ŤAŽIARIK s.r.o. Pracovná zmluva bola podpísaná na dobu neurčitú. Nakoľko však pokračovanie výstavby sa predlžovalo, tak navrhla pánovi G., aby im pomohol a zabezpečoval odbyť a na základe jeho zákaziek, ktorí budú výrobky spoločnosti kupovať, sa mu budú tieto financie poskytovať na splácanie pôžičky. Na to však pán G. nereagoval a nezabezpečoval odbyť pre spoločnosť. V tom čase neriešil zmluvu ani financie, nakoľko to bolo zabezpečené pracovnou zmluvou. V čase, keď bolo už zrejmé, že bude vyhlásený tender na výstavbu rýchlostnej cesty tesne vedľa kameňolomu, ktorý prevádzkovali, začal byť veľký záujem o tento lom. Bolo jej jasné, že musí

hľadať niekoho, kto im v prevádzke pomôže, nakoľko je žena, nemala financie, len dlhy a nemala ani politické zázemie. Mala niekoľko stretnutí, ale každý sa snažil dostať lom, nie im pomôcť. Nakoľko bol vysoký záujem prevádzkovať tento lom inými, silnejšími podnikateľmi, musela s touto skutočnosťou bojovať. Prišla ústna dohoda o spolupráci so spoločnosťou, následne podpísané vzájomné vyhlásenie, na základe ktorého mali podpísať do konca roka zmluvu o spolupráci so spoločnosťou KLUBI s.r.o.. Žiaľ, k podpisu tejto zmluvy nedošlo nie chybou z jej strany. Komunikovala často o stave spoločnosti nielen s predsedom Urbárskej spoločnosti, od ktorej mali prenajaté pozemky na prevádzku, ale aj s vtedajším starostom obce E.. J. mi pomáhal hľadať spoľahlivých a zodpovedných podnikateľov, ktorí im pomôžu. Nakoniec jej dojednal stretnutie s konateľom spoločnosti AMETYS s.r.o., ktorý prisľúbil pomoc nielen spoločnosti, ale aj žalovanej ako súkromnej osobe. Bola predjednaná zmluva medzi spoločnosťami o odovzdaní pracoviska s cenovou ponukou, ktorú nakoniec nepodpísali. Naťahovali čas od marca 2017, až do septembra 2017. V tom čase už spoločnosť SK-ŤAŽIARIK s.r.o. mala veľké finančné problémy. Navrhli žalovanej, aby si založila živnosť, (ktorú jej následne založil právnik ich spoločnosti) a následne podpíšu zmluvu o spolupráci na základe jej návrhu. Žalovaná verila, že je to spoľahlivý obchodný partner. Medzitým v dobrej viere, že budú spolupracovať a žalovaná zachráni čo ešte sa zachrániť dá, previedla prevádzku na spoločnosť AMETYS s.r.o. na základe všetkých dostupných právnych predpisov. Spolupracovali so žalovanou do konca roka 2017, no faktúry, ktoré im vystavovala jej uhrádzali po malých častiach, z ktorých nedokázala pokryť vzniknuté dlhy a náklady spojené so živnosťou. Nakoniec s ňou prestali komunikovať, neodpovedali ani na mailovú komunikáciu, keďže už mali prevádzku kameňolomu prevedenú na ich spoločnosť. Ich sľuby ostali len sľubmi. Nakoľko jej ostali nemalé dlhy voči štátu, bankovým aj nebankovým spoločnostiam, dlh voči pánovi Gondovi, nevedela ako vyriešiť vzniknutú situáciu. Psychicky na tom nebola najlepšie. Manžel žalovanej, aby mohli pokryť čiastočne vzniknuté dlhy z omeškania, predal (s jej vedomím) záhradu v k.ú. T. vo výške 8 500,- Eur, kde 1 000,- Eur bola poskytnutá záloha a zostatok bolo prevedené na účet. Tieto finančné prostriedky použili na čiastočné úhrady omeškaných splátok, aby zachránili dom, ktorý bol na hypotéku poskytnutú spoločnosťou Prvá stavebná sporiteľňa s.r.o. Nakoľko nemala žiadny príjem, z manželovho dôchodku pokrývali stravu a potreby spojené s domácnosťou, nevedeli pokryť úhrady úverov, nakoľko aj manžel mal niekoľko úverov, z ktorých žalovaná pokrývala potreby prevádzky spoločnosti. Prvá stavebná sporiteľňa s.r.o., ktorá mala záložné právo na nehnuteľnosť, žiadala o úhradu niekoľkými urgenciami. Nebola iná možnosť, ako rodinný dom predať. Dávali inzeráty, aj požiadali realitné kancelárie na sprostredkovanie predaja, aby vyplatili vzniknuté dlhy, medzi ktorými bol aj dlh pána F.. Nepodarilo sa im predať dom za vyššiu cenu aj napriek spolupráci s realitnými kancelármi. Aby mali kde bývať a neostali s deťmi na ulici, manžel žalovanej sa rozhodol predať garáž synovi, aby tam urobili pre nich bývanie, keď sa rodinný dom predá. Syn im vyplatil za garáž 4.500,- Eur, ktoré následne použili na vyplatenie úverov, dlh voči štátu. Časť prostriedkov poslal na účet a časť v hotovosti. Záujemca o kúpu rodinného domu im ponúkol sumu vo výške 92.000,- Eur, s ktorou už museli súhlasiť. Nebol čas čakať na lepšiu ponuku, nakoľko ich finančná situácia sa zhoršovala a iná ponuka nebola ani prostredníctvom realitných kancelárií. Kupujúci rodinného domu však trval na tom, že dom kúpi len s garážou. Keď chceli vyriešiť situáciu, tak syn im garáž predal. Časť z kúpnej ceny rodinného domu vo výške 84.007,51 Eur išla na účet Prvej stavebnej sporiteľne s.r.o. a zostatok hotovosť vo výške 7.992,49 Eur sa manžel rozhodol poslať na účet syna, nakoľko platil ešte potrebné dofinancovanie na Prvú stavebnú sporiteľňu s.r.o., aby sa mohol rodinný dom prepísať na nového majiteľa, odvody do Sociálnej poisťovne za žalovanú, splátky exekúcie, a bolo potrebné nakoľko syn poberá iba invalidný dôchodok, žalovaná mala príjem max. 100,- Eur na základe dohody (práce z domu), z manželovho dôchodku pokrývali potreby rodiny, ponechať finančné prostriedky na platenie nájmu za bývanie celej rodiny. Syn prenajal rodinný dom vo Veľkom Záluží, nakoľko dcéra študuje v Nitre a druhý syn pracuje v Bratislave, aby nevznikali ďalšie náklady na cestovanie a bývanie. Synovia mali a majú tiež nemalé pôžičky, ktoré musia splácať. Pán G. začal urgovať dlh, keď na základe konkurzu spoločnosti SK-ŤAŽIARIK s.r.o. mu bola vypovedaná pracovná zmluva a následne si všimol, podľa jeho slov, že záhradu v k.ú. T. predali a následne aj garáž. Po dlhom čase, v roku 2019, dovtedy sa neozval, ich navštívil v T. R., kde sa rozprávali o vzniknutej situácii. R. mu celú situáciu, ospravedlnila sa mu, že ju to veľmi mrzí, ale nevie mu uhradiť dlh, ktorý vznikol. Žalobca žalovanej povedal, že on vie, že už pravdepodobne tie financie nedostane, že zle investoval. Pri tomto rozhovore bol prítomný manžel žalovanej. Následne na druhý deň zavolať, či sa môžu stretnúť vo Zvolene. Pri stretnutí, kde bol aj manžel žalovanej, jej dost' ostro povedal, že to berie do rúk jeho syn, ktorý pracuje na ministerstve. Okrem právnikov, exekútora, podal na ňu aj trestné oznámenie, v danej veci bola vypovedať na polícii v Banskej Štiavnici. Má na to právo, dlh nepopiera, aj keď prostriedky nepoužila na svoje súkromné účely. Nechcela poškodiť pána G., snažila sa vyriešiť situáciu ako len vedela. Nemá skúsenosti s podnikaním, ako sa píše v návrhu. Snažila sa celý čas pracovať svedomite, poctivo, myslela nie na seba, ale na

druhých, aby mali to, čo potrebujú. Nikdy nemyslela na svoj prospech, nezneužívala svoje podnikanie na svoje zbohatnutie. Dokonca riešila spolu s vtedajším starostom, keď sa bude dodávať vyrobený materiál v kameňolome Mýtina na výstavbu rýchlostnej cesty, tak z vyrobených financií sa na priestoroch kameňolomu postaví amfiteáter, aby blízke obce mali aj v tejto oblasti využitie. Bol nato vypracovaný aj projekt, ktorý bol schválený Ministerstvom životného prostredia, ktorý stál nemalé finančné prostriedky. Všetky kroky, ktoré robila, neboli v jej prospech. Situácia ju veľmi mrzí, nepatrí medzi ľudí, ktorých to netrápi. Práve naopak, najradšej by bola, keby sa situácia zmenila a žalovaná mohla všetky dlhy vyplatiť, nakoľko si je vedomá, že si ich požičala. V súčasnosti pracuje iba na dohodu, prácu z domu, kde má max. 100,- Eur za mesiac. Má psychické problémy, nevie sa zamestnať, neverí si, že ešte niečo dokáže, keď nedokázala udržať prevádzku spoločnosti a pomôcť zamestnancom udržať si prácu a rodinu domov. Bývajú v súčasnosti u syna, ktorý kúpil nehnuteľnosť na hypotéku. Celá vzniknutá situácia ju mrzí. Nevie to však už vyriešiť k spokojnosti všetkých strán.

8. Žalobca nesúhlasil s tvrdeniami žalovanej a spochybnil tvrdenie žalovanej ohľadom údajnej dohody, že by sa cena práce v zmysle pracovnej zmluvy uzavretej so zamestnávateľom SK - ŤAŽIARIK, s.r.o. zo dňa 07.10.2016 mala započítavať s pôžičkou poskytnutou žalobcom žalovanej. Tvrdí, že k takejto dohode nikdy nedošlo. Zároveň žalobca poukázal na to, že z potvrdení o realizovaní transakcií predložených žalovanou vyplýva, že získala kreditné platby, ktoré presne špecifikoval. Žalobca tiež predložil list OR PZ Žiar nad Hronom z 31.08.2019 označený ako upovedomenie o vznesení obvinenia ČVS: ORP-176/BS-ZH-2020, z ktorého vyplýva, že žalovanej bolo vznesené obvinenie pre prečin poškodzovanie veriteľa podľa § 239, ods. 1, písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona. Žalobca tiež zdôraznil, že pokiaľ by mala žalovaná skutočný záujem dlh uhradiť, tak by tak urobila aspoň čiastočne.

9. Žalovaná v konaní zdôraznila, že mala nemalé dlhy voči štátu, ako aj bankovým a nebankovým spoločnostiam. Nemala nepoctivý zámer, svoj dlh voči žalobcovi chcela uhradiť z plánovanej výstavby R2, avšak prišla o lom. Žalovaná ďalej tvrdí, že Okresná prokuratúra vyhovela jej sťažnosti a zrušila uznesenie o vznesení obvinenia a uložila príslušnému OR PZ znovu konať a rozhodnúť. Poukázala na odôvodnenie tohto rozhodnutia, z ktorého vyplýva, že sa síce u žalovanej jednalo o konanie spočívajúce sa v zbavení majetku, avšak z právneho hľadiska nie je možné dospieť k záveru, že tak konala s cieľom obísť čo aj čiastočné uspokojenie pohľadávky svojho veriteľa - žalobcu. Tiež poukázala na to, že Okresná prokuratúra poukázala na absenciu jej úmyselného konania so zámerom spôsobiť škodu poškodenému R. G.. Tiež poukázala žalovaná na dôvodovú správu ku ZKR ku zrušeniu oddĺženia pre nepoctivý zámer, na judikatúru NS SR. Tvrdila, že ak dlžník odpredá svoj majetok za tomu zodpovedajúcu hodnotu, ktorú inak neutratil, potom nemožno hovoriť o zmenšení jeho prostriedkov na úhradu svojich dlhov, keďže úhrn jeho majetku, pozostávajúci z aktív a pasív sa nezmenšil. Samotný predaj majetku tak nemožno automaticky ponímať za protiprávnu činnosť v zmysle § 239 Trestného zákona. Žalovaná zároveň tvrdí, že mala úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, avšak vzhľadom na nízky príjem nemala reálnu možnosť tieto dlhy splatiť. Ďalej poukázala na rozhodnutia súdov. Ďalej žalovaná tvrdila, že aj keby boli formálne spojené podmienky definujúce nepoctivý zámer, čo v tomto prípade nie sú, v záujme spravodlivého a ústavnokonformného výkladu súd musí vec posúdiť komplexne a prihliadnuť na zámer zákonodarcu. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť.

10. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a mal za to, že v konaní nebolo sporné, že žalovaná bola v čase vzniku pohľadávky žalobcu vlastníčkou viacerého nehnuteľného majetku (záhrady, garáže), a to aj významnejšej hodnoty - rodinného domu. Tiež nebolo sporné, že žalovaná tento majetok v čase, kedy žalobca už pristúpil k vymáhaniu svojej pohľadávky, a to aj súdnou cestou, postupne previedla na tretie osoby, z toho garáž na blízku osobu - svojho syna, ktorá skutočnosť vyplýva zo zhodných tvrdení strán sporu. Súd konštatoval, že žalovaná vlastnila majetok takej hodnoty, z ktorej bolo možné uhradiť pohľadávku žalobcu. Túto skutočnosť mal súd preukázanú zo zhodných tvrdení sporových strán o výške kúpnej ceny za rodinný dom a z tvrdení žalovanej o výške kúpnej ceny záhrady a garáže, ktoré žalobcom neboli rozporované. Podľa súdu tiež zo zhodných tvrdení strán sporu nepochybne vyplýva, že prevažná časť kúpnej ceny za rodinný dom bola poukázaná priamo veriteľovi žalovanej Prvej stavebnej sporiteľni, a.s. a zvyšná časť kúpnej ceny bola poukázaná na účet syna žalovanej. Žalovaná z obdržaných úhrad za prevod nehnuteľností priebežne uhrádzala záväzky voči iným veriteľom, a to aj s neskoršou lehotou splatnosti. Záväzok voči žalobcovi žalovaná neuhradila ani čiastočne napriek tomu, že žalobca svoj záväzok (správne má byť pohľadávku) aktívne vymáhal, pričom pohľadávka bola priznaná platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica. Pohľadávka žalobcu nebola uspokojená ani v rámci exekúcie vedenej na návrh žalobcu, a to ani čiastočne, pre nemajetnosť žalovanej a exekučné konanie

bolo zastavené v dôsledku oddĺženia žalovanej. Podľa súdu prvej inštancie z uvedeného jednoznačne vyplýva, že konanie žalovanej napĺňa skutkovú podstatu nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR. Súd uviedol, že žalovaná s vedomím existencie záväzku voči žalobcovi v nezanedbateľnej výške, ktorý záväzok žalobca od žalovanej aktívne vymáhal, previedla podstatnú rozhodujúcu časť svojho majetku, z ktorého by bolo možné uspokojiť pohľadávku žalobcu na tretie osoby, vrátane osoby blízkej - na svojho syna, ktorý tento nehnuteľný majetok následne previedol na osoby, na ktoré žalovaná previedla aj rodinný dom. Časť kúpnej ceny z predaja nehnuteľnosti - rodinného domu bola poukázaná na účet patriaci synovi, čím bola znemožnená aspoň čiastočná úhrada záväzku žalovanej voči žalobcovi. Podľa súdu tiež nebola sporná skutočnosť že žalovaná nepoužila peniaze na úhradu záväzku voči žalobcovi, ale z neho uhradila iné záväzky voči iným veriteľom, a to aj s neskoršou lehotou splatnosti a následne podala návrh na vyhlásenie konkurzu na svoje oddĺženie, o ktorom bolo rozhodnuté konkurzným súdom, kedy žalovaná už disponovala len majetkom v zanedbateľnej výške, z ktorého nie je možné uspokojiť pohľadávku žalobcu, čo vyplýva zo správ súdneho exekútora v exekučnom konaní. Takéto konanie žalovanej súd hodnotil ako konanie s úmyslom poškodiť veriteľa - žalobcu, nakoľko žalovaná si musela byť vedomá následkov svojho konania. Pokiaľ nebola uspokojená pohľadávka žalobcu ani čiastočne v čase, keď žalovaná ešte disponovala majetkom značnej hodnoty, tak po jej oddĺžení a zbavení sa majetku - nehnuteľností, nebude uspokojená vôbec alebo len v minimálnom rozsahu. Podľa súdu je teda žalobca nesporne veriteľom dotknutým oddĺžením žalovanej. Súd tiež dospel k záveru, že žalovaná svojim konaním zvýhodnila veriteľov s neskoršou lehotou splatnosti ich pohľadávok, oproti žalobcovi. Dôvody uvádzané žalovanou súd nepovažoval za relevantné. Konštatoval, že niet rozdielu medzi veriteľmi štátnymi a súkromnými z hľadiska ich postavenia a poradia uspokojenia a žalovaná nezdôvodnila prioritu ňou uspokojovaných záväzkov okrem záväzkov voči Prvej stavebnej sporiteľni. Ani skutočnosť, že žalovaná pôžičku použila na výplatu zamestnancov nie je vo vzťahu k jej poctivému zámeru pri oddĺžení relevantná. Súd konštatoval, že nemohol prihliadnuť ani na nepriaznivú rodinnú a finančnú situáciu žalovanej v čase vzniku záväzku voči žalobcovi, nakoľko tieto skutočnosti nemajú pri posudzovaní poctivého zámeru dlžníka pri oddĺžení právnu relevanciu. Rozhodujúce je konanie dlžníka pred podaním návrhu na oddĺženie už s ohľadom na existujúce záväzky voči veriteľom. Súd tiež neakceptoval obranu žalovanej pri posudzovaní jej nepoctivého zámeru spočívajúceho v úmysle poškodiť veriteľa - žalobcu s odvolaním sa na uznesenie Okresnej prokuratúry a právny názor v ňom vyslovený. Podľa súdu nie je možné porovnávať prípadnú trestnoprávnu zodpovednosť žalovanej a jej zodpovednosť v rámci konania pri podaní návrhu na oddĺženie z hľadiska poctivého zámeru žalovanej a naplnenie jednotlivých skutkových podstát nepoctivého zámeru. Jedná sa o odlišné druhy právnej zodpovednosti a existenciu rôznych právnych predpokladov pre uplatnenie týchto druhov právnej zodpovednosti.

11. S ohľadom na nesporný skutkový stav, prevod nehnuteľností v BSM žalovanej a jej manžela na tretie osoby, súd nevykonal dokazovanie navrhnuté žalobcom oboznámením sa s ním navrhovanými spismi. Súd mal za to, že nebolo potrebné vykonať dokazovanie ani dopytom na VÚB a.s., na aké meno je evidovaný účet, na ktorý bola poukázaná zvyšná časť kúpnej ceny za rodinný dom, keďže bolo nesporné, že sa jednalo o účet syna žalovanej.

12. Vychádzajúc zo všetkých uvedených skutočností súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná, a preto jej v celom rozsahu vyhovel a zrušil oddĺženie žalovanej pre nepoctivý zámer, ktorý bol vo vzťahu k žalobcovi v tomto konaní žalobcom preukázaný.

13. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanej právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

14. Žalovaná v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu podala voči rozsudku odvolanie podľa § 355 a násl. CSP z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP.

15. Žalovaná s rozhodnutím súdu prvej inštancie nesúhlasí v celom rozsahu a predovšetkým namieta nesprávne právne posúdenie veci, nesprávne zistenie skutkového stavu a nesprávne vyhodnotenie dôkazov. Má za to, že rozhodnutie súdu je založené prevažne na nepreukázaných skutočnostiach a domnienkach, nakoľko súd prvej inštancie sa stotožnil s jednostrannými vyjadreniami žalobcu, ktoré boli v konaní žalovanou popreté, pričom dôkazy predložené súdu prvej inštancie boli vyhodnotené v rozpore s ich samotným významom.

16. K tvrdeniam žalobcu žalovaná uvádza, že rodinný dom nebolo možné predať spolu so záložným právom, ktorým bol hypotekárny úver. Pri predaji nehnuteľností, na ktoré je záložné právo má predávajúci tri možnosti ako nehnuteľnosť predať. Prvou a najčastejšou možnosťou je, že hypotekárny úver sa predčasne splatí. Druhou možnosťou je, že hypotéku prevezme kupujúci a treťou, že záložné právo sa prevedie na inú nehnuteľnosť. Keďže kupujúci nechcel na seba prevziať hypotekárny úver a tiež žalovaná s manželom nemala možnosť tento hypotekárny úver previesť na inú nehnuteľnosť, tak boli nútení pristúpiť k prvej možnosti a hypotekárny úver predčasne splatiť. Žalovaná tvrdí, že žalobca nemôže porovnávať jeho pohľadávku s takto splatným hypotekárnym úverom, nakoľko rodinný dom by bez predčasného splatenia hypotekárneho úveru nebolo možné predať. K tomuto kroku žalovaná s manželom musela pristúpiť a vôbec nemala záujem takýmto konaním poškodiť niektorého z veriteľov. Žalovaná tvrdí, že mala v úmysle vrátiť žalobcovi všetky peniaze, avšak tieto mu chcela vrátiť z plánovanej výstavby R2. Na základe tohto so žalobcom podpísala záložnú zmluvu, a preto nevidí dôvod, prečo by takúto zmluvu vôbec podpisovala, ak by mu peniaze nechcela nikdy vrátiť. Tiež žalovaná uviedla, že nie z jej viny nedošlo k vkladu záložného práva do katastra nehnuteľností a tak ani k založeniu nehnuteľností. Žalobca túto zmluvu predložil žalovanej na podpis a ona ju v dobrej viere podpísala, avšak nikde v nej nebolo uvedené, ktorá osoba je povinná podať návrh na povolenie vkladu záložného práva do katastra nehnuteľností. Žalovaná má za to, že tento návrh bol oprávnený podať žalobca, čo bohužiaľ neurobil a tak nie jej vinou záložné právo ani nevzniklo a jeho pohľadávka tak ostala nezabezpečená. Tvrdí však, že určite v žiadnom prípade nemala a nemá nepoctivý zámer, aby sa zbavila svojich dlhov alebo nejakým spôsobom poškodila niektorého so svojich veriteľov alebo zvýhodnila niektorého z veriteľov. Jej snahou bolo vyriešiť jej finančnú situáciu. Tvrdí, že sa snažila zachrániť spoločnosť, zamestnancov a na poslednom mieste riešila svoju rodinu a spoločný majetok, aby neprišli o strechu nad hlavou, avšak sa jej to nepodarilo.

17. Žalovaná tiež nesúhlasí s tvrdením súdu, že majetok, ktorý vlastnila bol takej hodnoty, z ktorej by bolo možné uhradiť pohľadávku žalobcu, nakoľko rodinný dom bol predaný za kúpnu cenu 92.000,- Eur, z ktorej časť kúpnej ceny vo výške 84.007,51 Eur bolo zaslaných na účet Prvej stavebnej sporiteľni, a.s. na vyplatenie hypotekárneho úveru. Zvyšok kúpnej ceny za rodinný dom bol vo výške 7.992,49 Eur manželom žalovanej zaslaný na účet syna, nakoľko syn v čase predaja rodinného domu doplatil potrebné financovanie úveru Prvej stavebnej sporiteľni, a.s., a to preto, aby mohli rodinný dom prepísať na nového majiteľa. Ďalej z tejto sumy boli zaplatené odvody do Sociálnej poisťovne, splátky exekúcie a taktiež bolo potrebné ponechať nejaké finančné prostriedky na platenie nájmu za bývanie celej rodiny, nakoľko syn poberá len invalidný dôchodok, príjem žalovanej bol maximálne 100,- Eur mesačne a z manželovho dôchodku by nepokryli všetky rodinné potreby na bývanie, stravu a ďalšie s tým spojené výdavky rodiny. Žalovaná tvrdí, že v tom čase nemala žiadne finančné prostriedky, ktorými by mohla splatiť celú pohľadávku žalobcu alebo jej časť, pretože v tom čase potrebovala peniaze aj na stravu, bývanie a iné s tým spojené náklady a z príjmov rodiny bolo náročné vôbec uhrádzať tieto základné potreby rodiny.

18. Odvolateľka ďalej konštatuje, že súd sa v odôvodnení rozsudku nevysporiadal s tým, ktorým veriteľom a v akej výške mala uhrádzať ich pohľadávky, a to aj s neskoršou lehotou splatnosti. Súd tiež nikde neuviedol a ani nezistoval, koľkými finančnými prostriedkami v tom čase disponovala. Súd len konštatoval, že žalovaná mala z obdržaných úhrad za prevod nehnuteľnosti priebežne uhrádzať záväzky voči iným veriteľom, avšak absolútne sa nezaoberal tým, v akej výške a v akých intervaloch mala tieto záväzky uhrádzať. Žalovaná tvrdí, že podľa svojich schopností splácala pohľadávky čo najväčšiemu množstvu veriteľov a za týmto účelom predala všetok majetok. Z dôvodu, že pohľadávka žalobcu nebola zabezpečená záložným právom, a teda nebola prednostná, žalovaná nemala za to, že by mala dať prednosť tejto pohľadávke pred inými pohľadávkami ostatných veriteľov, a preto uhradila pohľadávky, ktoré považovala v tom čase za urgentnejšie, a to predovšetkým pohľadávky štátu. Žalovaná tiež konštatuje, že ak by aj súd vo svojom odôvodnení uviedol, akou výškou finančných prostriedkov v tom čase mala disponovať, tak určite to nebola suma v takej výške, ktorá by postačovala na úhradu pohľadávky žalobcu.

19. Žalovaná naďalej poukazuje na to, že v žiadnom prípade nekonala v zámere a úmysle predať nehnuteľnosť a ponechať si finančné prostriedky, ale konala v tom čase tak, aby mohla splatiť aspoň sčasti svoje podližnosti voči iným veriteľom a to najmä Prvej stavebnej sporiteľni, a.s., voči ktorej mala úver a predajom týchto nehnuteľností ho chcela splatiť. Tvrdí, že bez úhrady hypotekárneho úveru by rodinný dom bol nepredajný. Všetky finančné prostriedky poskytnuté Prvou stavebnou sporiteľňou,

a.s. použila na kúpu predmetného domu, a preto sa jej zdalo logické a správne po predaji tohto domu tieto finančné prostriedky vrátiť práve Prvej stavebnej sporiteľni, a.s. Nebolo však úmyslom žalovanej nesplatiť pôžičku voči žalobcovi.

20. Žalovaná ďalej popísala priebeh trestného konania vedeného na OR PZ Žiar nad Hronom ČVS: ORP - 176/BS-ZH-2020, kde žalovaná poukazuje na uznesenie prokurátorky Okresnej prokuratúry v Žiari nad Hronom zo dňa 22.10.2022, ktorým prokurátorka vyhovel sťažnosti žalovanej a zrušila uznesenie, ktorým bolo vznesené obvinenie žalovanej pre prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona. Zároveň uviedla skutočnosti uvádzané prokurátorkou v tomto uznesení.

21. Žalovaná tiež poukázala na skutočnosť, že žalobca v návrhu na zrušenie oddĺženia uviedol žalovanej titul Ing. Žalovaná tvrdí, že žiadnu vysokú školu nevyštudovala a teda nemá žiaden titul. Je prostý človek, ktorému z objektívnych okolností nevyšiel podnikateľský zámer. Žalovaná poukazuje na to, že rozpredala celý svoj majetok, veriteľov sa snažila maximálne uspokojiť a za túto snahu získala len zrušenie oddĺženia. Tvrdí, že nie je zdatný človek a naozaj nevedela, aké pohľadávky má v akom rozsahu uhrádzať, tak uhrádzala tie, ktoré považovala za najdôležitejšie. Súd však prijal tézu žalobcu o jej titule Ing. a v konaní aj v rozsudku ju tak identifikuje, čo má pre ňu zásadné nezákonné následky pri posudzovaní jej (ne)poctivého zámeru. Tiež poukázala na to, že súd v napadnutom rozsudku neaplikoval ustanovenie § 166g ods. 4 ZKR a s týmto ustanovením sa súd náležitým spôsobom nevysporiadal a toto neaplikoval.

22. Žalovaná poukázala na judikatúru NS SR, kde súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že aj napriek tomu, že dlžník odpredá svoj majetok za tomu zodpovedajúcu hodnotu (v tomto prípade predaj nehnuteľnosti za trhovú cenu), ktorú inak neutratí, potom nemožno hovoriť o zmenšení jeho prostriedkov na úhradu svojich dlhov, keďže úhrn jeho majetku pozostávajúci z aktív a pasív, sa nezmenšil. Ďalej poukázala na rozsudok NS SR sp.zn. 6Tdo 26/2019 zo dňa 17.07.2019, rozsudok OS Bratislava I sp.zn. 8Odi 2/2018 zo dňa 27.09.2018, rozhodnutie OS Banská Bystrica sp.zn. 4Odi 3/2018 zo dňa 05.08.2019, rozsudok OS Nitra sp.zn. 31Odi 1/2019 zo dňa 19.02.2020, rozsudok OS Nitra, sp.zn. 31Odi 1/2019 zo dňa 19.02.2020.

23. Žalovaná tvrdí, že nenaplnila žiadnu zo zákonných podmienok, ktoré sú negatívne vymedzené na to, aby súd mohol skonštatovať jej nepoctivý zámer, na základe ktorého by mala využiť inštitút oddĺženia, preto podmienky v zmysle § 166g ods. 2 písm. h) ZKR, podľa ktorého má dlžník nepoctivý zámer vtedy, ak z jeho správania pred podaním návrhu na oddĺženie možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa, nenastali. Žalovaná žiada o aplikáciu judikatúry iných súdov, nakoľko jej situácia je podobná. Tiež tvrdí, že záväznosť judikatúry vyplýva aj z judikovaného princípu právnej istoty, podľa ktorého má legitímne právo očakávať, aby sa jej prípad rozhodol spôsobom, akým sa v minulosti obdobné prípady rozhodli. V súvislosti s uvádzaným princípom poukázala na rozhodnutia ÚS SR ÚS 87/93, II. ÚS 80/99, II. ÚS 243/05 a IV. ÚS 14/07. Tiež poukázala na rozsudok ESLP Beian proti Rumunsku, kde súd konštatoval, že došlo k porušeniu čl. 6 ods. 1 dohovoru tým, že v skutkovo obdobných veciach bolo rozhodované rozdielne a nedochádzalo k zjednoteniu judikatúry. Tiež ústavný súd explicitne od všeobecných súdov v rámci ochrany ústavnosti požaduje, aby v skutkovo obdobných veciach rozhodovali rovnako, alebo aby svoje odchylenie sa od judikatúry náležite zdôvodnili.

24. Žalovaná navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil podľa § 388 CSP tak, že návrh žalobcu na zrušenie oddĺženia v celom rozsahu zamietne ako nedôvodný.

25. Žalobca sa vyjadril k odvolaniu žalovanej prostredníctvom právneho zástupcu podaním zo dňa 25.01.2022, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a aby priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

26. Žalobca uvádza, že nespochybňuje to, že žalovaná v prípade predaja rodinného domu spolu s pozemkami v k.ú. T. R. kúpnu zmluvou V XXX/XXXX časť kúpnej ceny vo výške XX.XXX,XX L. vyplatila priamo záložnému veriteľovi za účelom predčasného splatenia úveru. To, na čo žalobca poukazoval je, že zvyšnú časť kúpnej ceny vo výške X.XXX,XX L. si dala žalovaná vyplatiť na bankový účet jej syna. Q. je skutočnosť, ktorá jednoznačne preukazuje jej nepoctivý zámer. Ak vedela, že jej bankové účty sú predmetom exekučného konania, týmto sa jednoznačne snažila vyhnúť exekvovateľnosti tejto

sumy a teda vyhnúť sa akémukoľvek uspokojeniu žalobcu. W. po celý čas prezentuje pred súdom, ako sa veľmi snažila a chcela uhradiť dlh žalobcovi a ako ju veľmi vzniknutá situácia mrzí. Je však pravdou, že žalobcovi neuhradila ani jeden cent. Ak by v skutočnosti mala akúkoľvek dobrú snahu žalobcovi uhradiť dlh, tak predsa by mu uhradila jeho pohľadávku aspoň v minimálnej výške, vyvinula by aspoň minimálnu snahu niečo žalobcovi uhradiť. K. tak napokon v prípade exekučných konaní, teda že vyplácala jednotlivých exekútorov, s tým žalovaná problém nemala a pohľadávky si uhradila (ku svojim vyjadreniam z XX.XX.XXXX a 23.11.2020 žalovaná priložila potvrdenia o úhrade pohľadávok jednotlivým súdnym exekútorom), žalobcovi však neposlala absolútne nič. Už toto samo o sebe svedčí o skutočnej pohnúťke žalovanej vyhnúť sa úhrade (hoc aj čiastočnej) dlhu, ktorý mala voči žalobcovi.

27. K tvrdeniam žalovanej ohľadne skutočnosti, prečo si dala tieto peniaze poslať na účet svojho syna žalobca poukázal na to, že z vykonaného dokazovania, najmä z listín zaobstaraných z PSS, a.s. vyplýva, že žalobkyňa mala s manželom v PSS, a.s. otvorený medziúver a stavebné sporenie. Súčasťou odpovede PSS, a.s. z 14.05.2021 sú výpisy z medziúveru, ako aj zo stavebného sporenia. Z výpisu za rok 2019 pri medziúvere vyplýva, že na účet stavebného sporenia bola dňa 28.04.2019 prijatá platba vo výške 84.007,51 Eur od vkladateľa I. P. s poznámkou „kúpa rodinný dom“. Táto suma bola následne preúčtovaná na účet PSS, a.s. ako veriteľa. Následne dňa 30.05.2019 realizovala žalovaná vklad vo výške 485,- Eur s poznámkou „D. U. vyplatenie úveru“. Vzhľadom na ukončenie zmluvného vzťahu bol zvyšok účtu stavebného sporenia preúčtovaný na účet PSS, a.s. a dňa 19.07.2019 bola nasporená suma vo výške 1.713,81 Eur vyplatená na bankový účet s poznámkou „E. U.“ (ide opäť o iné číslo účtu než boli bankové účty vedené na žalovanú - čísla účtov vedených na meno žalovanej sú uvedené v správe súdnej exekútorky JUDr. Cimermanovej z 04.10.2019, ktorú žalobca priložil k žalobe).

28. Vo výpise z účtu medziúveru za rok 2019 vplýva, že dňa 31.05.2019, teda po uzavretí predmetnej kúpnej zmluvy žalovaná realizovala len jeden vklad, a to dňa 31.05.2019 vo výške 1.700,- Eur s poznámkou „D. U. vyplatenie úveru“, pričom zostatok úveru bol následne preúčtovaný a dňa 05.06.2019 bol vrátený preplatok vo výške 505,55 Eur na bankový účet E. U. - ďalšieho syna žalovanej.

29. Tvrdenie žalovanej, že by zvyšok kúpnej ceny vo výške 7.992,49 Eur mal byť použitý na potrebné dofinancovanie úveru teda nie je vôbec pravdivé. Po prijatí sumy 84.007,81 Eur od I. P. na účet medziúveru a účet stavebného sporenia boli realizované len dve platby, a to vo výške 1.700,- Eur a 485,- Eur tak, ako už žalobca uviedol. PSS, a.s. následne vrátila sumu 1.713,81 Eur ako nasporenú sumu a 505,55 Eur ako vrátenie preplatku, čo je ešte o 34,36 Eur viac. Zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 7.992,49 Eur teda nemusela a ani nebola použitá na dofinancovanie úveru PSS, a.s., keďže obe tieto dve realizované úhrady boli následne preplatené formou vrátenia nasporenej sumy a preplatku. Žalovaná teda mala preukázateľne k dispozícii celú sumu 7.992,49 Eur a ešte k tomu aj preplatok z PSS, a.s. vo výške 34,36 Eur. Žalovaná si teda všetky preplatky, rozdiely v kúpnej cene a pod. dávala poslať nie na svoje bankové účty, ale na úplne iné účty. Už toto samo o sebe podľa názoru žalobcu preukazuje jej špekulatívne konanie a nepoctivý zámer.

30. Žalovaná vo svojich písomných vyjadreniach ku konaniu predložila niekoľko desiatok potvrdení o zrealizovaní rôznych bankových transakcií, potvrdenia o hotovostných vkladoch, ktoré vklady žalobca zosumarizoval vo vyjadrení z 26.09.2020. V období od januára 2018 do januára 2019 teda žalovaná realizovala platby rôznym veriteľom spolu vo výške 11.370,48 Eur, pričom ako potvrdila vo svojom vyjadrení z 23.11.2020 získala za predaj záhrady v k.ú. Banky a garáže sumy 4.500,- Eur a 8.500,- Eur, čo je spolu 13.000,- Eur, čo je stále viac než je suma ňou realizovaných debetných transakcií (11.370,48 Eur). Teda aj tento rozdiel (13.000,- Eur - 11.370,48 Eur) vo výške 1.629,52 Eur opäť mohla použiť na aspoň čiastočnú úhradu dlhu u žalobcu.

31. Navyše ako tiež vyplynulo z vykonaného dokazovania - doručených správ jednotlivých veriteľov (Kooperativa, SSE, a.s., Sociálna poisťovňa, Generali poisťovňa, a.s.) žalovaná zvýhodnila niektorých svojich veriteľov oproti žalobcovi (platby realizovala po lehote splatnosti žalobcovej pohľadávky). Z odpovede spoločnosti Kooperativa, a.s. z 04.05.2021 vyplynulo, že sumu 22,95 Eur uhradila žalovaná na poisťné splatné do 17.04.2018 so začiatkom poistenia 01.02.2018. Z odpovede SSE, a.s. z 11.05.2021 vyplýva, že mesačný preddavok vo výške 224,60 Eur bol žalovanou uhradený za obdobie 01/2018. Z odpovede Sociálnej poisťovne z 12.05.2021 vyplýva, že suma 133,46 Eur bola žalovanou uhradená na zaplatenie penále za obdobie od 11/2017 do 09/2018 a suma 39,- Eur predstavovala poisťné za obdobie 07/2018. Z odpovede Generali poisťovňa, a.s. z 10.05.2021 vyplynulo, že suma 39,-

Eur bola vynaložená na úhradu poisťného za obdobie od 15.03.2017 do 15.06.2017 a suma 44,- Eur na poisťné za obdobie do 29.06.2017. Žalobca podotkol, že dlh u žalobcu bol splatný dňa 15.09.2016.

32. Žalobca tvrdí, že preukázal, že žalovaná uprednostnila veriteľov pred žalobcom, nepoužila všetky získané finančné prostriedky na úhradu svojich dlhov. Ako žalobca preukázal, žalovanej preukázateľne ostali finančné zdroje, ktoré mohla a mala použiť aspoň na čiastočné uspokojenie pohľadávky žalobcu. Žalobcu napokon nekontaktovala ani len s návrhom nejakého splátkového kalendára. V neposlednom rade žalobca uviedol, že trestné konanie vedené na OR PZ Žiar nad Hronom nie je doposiaľ právoplatne skončené.

33. Žalovaná sa vyjadrila prostredníctvom právneho zástupcu k vyjadreniu žalobcu podaním zo dňa 08.03.2022, v ktorom zotrvala na návrhu, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol ako nedôvodnú.

34. K tvrdeniam žalobcu uvedených v písomnom vyjadrení žalovaná uviedla, že v prípade zvyšnej sumy 7.992,49 Eur, ktorá mala byť vyplatená na bankový účet jej syna, tak to bolo z toho dôvodu, že kupujúci nesúhlasil s vyplatením zostávajúcej sumy v hotovosti a účet žalovanej a jej manžela bol zablokovaný, tak manžel rozhodol poslať úhradu na syna E. s vedomím, že z jeho účtu budú vyplácané v tom čase potrebné úhrady. Celá táto suma, ktorá by bola pripísaná na jej účet, by bola stiahnutá VÚB bankou. Žalovaná tiež uviedla, že v tom čase pohľadávka žalobcu nebola ešte exekvovateľná. V žiadnom prípade sa nesnažila vyhnúť exekúcii, ale práve naopak, snažila sa uspokojiť veriteľov, a to bankových, štátnych, nebankových. Je pravdou, že žalobcovi neposlala nič, avšak to nebolo úmyselné ako tvrdí žalobca. So žalobcom uzatvorila pracovnú zmluvu, na základe ktorej má byť zamestnancom jej firmy, avšak to bolo len za účelom splácania pohľadávky žalobcu a ten vo firme reálne nikdy nepracoval, avšak mzda mu bola niekoľkokrát vyplatená, čím sa mu snažila splácať svoj dlh. Poukázala na to, že v tom čase bola na tom zdravotne veľmi zle, ostala bez práce a bez finančných prostriedkov. S manželom sa snažila vyriešiť dlhy ako najlepšie mohli.

35. Čo sa týka úhrad PSS, a.s., tieto realizovala telefonickou cestou. V prípade neuhradenia týchto súm by nedošlo k výmazu záložného práva na katastri a tak by kupujúci, teda nový majiteľ nehnuteľnosti nemohol podať návrh na vklad na zmenu vlastníckeho práva.

36. K preplatku vo výške 505,55 Eur uviedla, že bol vrátený na účet syna Z. s tým, že naďalej z týchto prostriedkov bude financovať potrebné úhrady.

37. Suma vo výške 1.713,81 Eur bola vrátená na účet syna E., ktorý sa snažil pomáhať s úhradami. Aj z týchto finančných prostriedkov uhrádzala dlhy a dlhy manžela. Obaja synovia si ešte pred skončením jej podnikania zobrali úvery len preto, aby jej mohli pomôcť. Aj tieto financie boli použité na úhrady, aby sa jej podarilo udržať spoločnosť pred zahájením pokračovania výstavby R2. K sume 7.992,49 Eur uviedla, že predtým konštatovala, že tento zvyšok kúpnej ceny bol použitý prevažne na úhrady dlžných súm. Zo zvyšnej sumy, ktorá bola uhradená na účet syna E. boli uhrádzané všetky potrebné transakcie spojené s jej dlhmi a dlhmi jej manžela. Uviedla, že súdu predkladá tabuľku s úhradami z finančných prostriedkov získaných z predaja nehnuteľností spolu s potvrdeniami o zrealizovaní platieb. Tieto transakcie boli realizované s dobrým úmyslom a určite nie s úmyslom zvýhodniť niektorého veriteľa.

38. Žalovaná tiež tvrdí, že žalobcu niekoľkokrát kontaktovala za účelom dohody na splátkovom kalendári, avšak bezúspešne. Spolu so žalobcom hľadala riešenie, kde sa aj dohodli o ďalšom postupe. Žalobca začal urgovať svoju pohľadávku až v čase, keď spoločnosť SK-ŤAŽIARIK s.r.o. bola v konkurze a jeho pracovná zmluva bola vypovedaná. Popísala ďalšie osobné stretnutia so žalobcom.

39. Žalovaná tiež nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že finančné prostriedky neboli v celej výške použité na úhradu dlhov. Všetky finančné prostriedky, ktoré mali, použili nie na svoj vlastný prospech. Časť financií bolo použitých na zaplatenie nájmu, aby mali kde bývať s 5-člennou rodinou. Nechcela a nemohla dopustiť, aby jej deti a manžel ostali na ulici. Keďže nemali dostatok financií, tak museli použiť financie, ktoré získali pri predaji nehnuteľnosti.

40. Čo sa týka konania v trestnej veci na OR PZ Žiar nad Hronom žalovaná tvrdí, že ju telefonicky kontaktoval vyšetrovateľ mjr. O.. D. W. s tým, že chce na ňu telefonický kontakt. Bola požiadaná o

zaslanie podkladov k jej mzde a následne ju opakovane kontaktoval s tým, že z jeho strany to nie je na trestné konanie a zároveň jej oznámil, že jej už nebude nič doručované a má sa to riešiť inou cestou, nie cez nich.

41. Žalobca sa písomne k vyjadreniu žalovanej nevyjadril.

42. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (ustanovenie § 385 ods. 1 CSP), pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

43. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

44. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

45. Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

46. V preskúmvanej veci krajský súd nezistil dôvod k tomu, aby zo strany odvolacieho súdu došlo k zopakovaniu alebo doplneniu dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie. V danom prípade preto vychádzal zo skutkového zistenia zisteného súdom prvej inštancie. Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania žalovanou dospel krajský súd k záveru, že súd prvej inštancie zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav veci potrebný pre rozhodnutie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil podľa ustanovenia § 220 ods. 2 CSP. S dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie sa krajský súd stotožňuje a v podrobnostiach na tieto dôvody odkazuje.

47. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa domáhal zrušenia oddĺženia pre nepoctivý zámer žalovanej na tom skutkovom základe, že žalovaná odpredala nehnuteľný majetok, pričom finančné prostriedky si dala vyplatiť na účet svojich synov, z takto získaných finančných prostriedkov uprednostnila iných veriteľov pred žalobcom, napriek tomu že žalobcova pohľadávka bola skoršia, uspokojila v poradí neskorších veriteľov, pričom podľa žalobcu táto skutková okolnosť je samotným dôvodom pre identifikáciu absencie poctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR. Súd prvej inštancie preskúmaním dôvodov uvádzaných zo strany žalobcu dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná, a preto jej vyhovel napadnutým rozsudkom.

48. Podľa § 166f ods. 1 ZKR, veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

49. Podľa § 166g ods. 1 ZKR, dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

50. Podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR, dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa.

51. Odvolací súd konštatuje, že zámerom zákonodarcu úpravou oddĺženia fyzických osôb konkurzom vo štvrtjej časti ZKR bolo riešenie sociálno-ekonomického problému dlžníkov, ktorí majú málo majetku aj nízke príjmy a hodnota ich záväzkov spravidla významne presahuje hodnotu ich majetku. Takéto osoby sú na účely oddĺženia konkurzom považované za platobne neschopné. Odvolací súd zároveň konštatuje, že platobnú neschopnosť konkurzný súd neskúma pri vyhlásení konkurzu a rozhodnutí o oddĺžení takýchto fyzických osôb, ale zákonodarca dal všetkým veriteľom dlžníka, ktorí boli dotknutí oddĺžením dlžníka, možnosť domáhať sa v samostatnom sporovom konaní zrušenia oddĺženia pre nepoctivý zámer dlžníka.

52. Zmyslom a účelom návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer je dosiahnutie účinkov podľa § 166f ods. 4 ZKR, t.j. aby sa oddĺženie stalo voči veriteľom neúčinným a aby došlo v plnom rozsahu, v ktorom nebolo uspokojené k vymáhateľnosti a splatnosti pohľadávok. Účinok zrušenia oddĺženia pre nepoctivý zámer nie je samoučelný, ale spočíva v tom, že pohľadávky, v ktorých bol dlžník zbavený rozhodnutím o oddĺžení v zmysle § 166e s použitím § 166a ZKR, a ktoré nie sú veriteľmi vymáhateľné voči dlžníkovi, sa zrušením oddĺženia pre nepoctivý zámer obnovujú. Zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer znamená obnovenie pohľadávok a možnosť uspokojenia veriteľov, ktorí túto možnosť po oddĺžení dlžníka stratili. Dôkazné bremeno o nepoctivom zámere dlžníka v konaní o zrušenie oddĺženia dlžníka nesie žalobca práve tak, ako je žalovaný povinný preukázať svoju platobnú neschopnosť, ktorá sa v prípade prehlásenia o platobnej neschopnosti v návrhu na vyhlásenie konkurzu len predpokladá, a teda ide o vyvrátiteľnú domnienku. V tomto kontexte odvolací súd uvádza, že predkladanie dôkazov a unesenie dôkazného bremena je v sporovom konaní úlohou a zodpovednosťou strán. Rovnako platí, že v sporovom konaní je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu, pričom sporové konanie sa riadi zásadou formálnej pravdy. Posúdenie otázky, ktorá strana sporu je povinná tvrdiť a svoje tvrdenia preukazovať dôkazmi, ako aj obsah tejto povinnosti, sa odvíja od hmotného práva. V tomto prípade preto existenciu skutkových okolností, ktoré zakladajú absenciu poctivého zámeru žalovanej bol povinný preukázať žalobca, nakoľko v rámci dokazovania v sporovom konaní platí zásada, že každá strana musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia, t. j. kto tvrdí, ten dokazuje. Strana musí preukázať to, čo tvrdí, len potom môže súd zobrať jej tvrdenia za základ svojho rozhodnutia.

53. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je nedôvodné, nakoľko žalobca v rámci konania súdu prvej inštancie vierohodne preukázal, že žalovaná pri predaji nehnuteľností konala špekulatívne, nakoľko zvyšok kúpnej ceny vo výške 7.992,49 Eur za odpredaj rodinného domu dala zasláť cielene a úmyselne na účet svojho syna, keďže vedela, že v prípade, ak by prišli finančné prostriedky na jej účet, s týmito by nemohla ďalej nakladať a tieto finančné prostriedky by boli použité na vyplatenie dlžných súm vo vedených exekučných konaniach. Takéto konanie žalovanej nemožno považovať za také, ktoré by bolo v súlade s poctivým zámerom, a preto nemôže požívať právnu ochranu. Aj keď žalovaná tvrdí, že z týchto finančných prostriedkov vyplatila iných veriteľov a zvyšok použila na náklady pre svoju rodinu, podľa odvolacieho súdu v zhode s názorom súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozsudku, takéto konanie žalovanej jednoznačne preukazuje jej nepoctivý zámer a snahu vyhnúť sa uspokojeniu veriteľov.

54. Odvolací súd zároveň konštatuje, že žalobca vierohodne listinnými dôkazmi preukázal, že žalovaná uspokojovala pohľadávky iných veriteľov pred žalobcom, ktorých pohľadávky boli s neskoršou lehotou splatnosti ako pohľadávka žalobcu. Pokiaľ by mala žalovaná tak ako tvrdí, snahu uspokojiť svoj záväzok voči žalobcovi, bola by mu z finančných prostriedkov, ktoré jej zostali z odpredaja nehnuteľností uspokojila pohľadávku žalobcu aspoň čiastočne, napriek tomu to neurobila, a to aj napriek tomu, že si bola vedomá, že podpísala záložné právo na nehnuteľnosti v jej vlastníctve v prospech žalobcu, aj keď táto záložná zmluva nebola zavedená v katastri nehnuteľností, to však nič nemení na skutočnosti, že si musela byť vedomá, že sa so žalobcom dohodla, že s nehnuteľnosťami nebude nakladať. Napriek tomu pristúpila k odpredaju nehnuteľností a svoj dlh voči žalobcovi neuspokojila ani čiastočne.

55. Pokiaľ žalovaná v podanom odvolaní poukazuje na iné rozhodnutia súdov a tvrdí, že súd by mal pri rozhodovaní vo veci brať do úvahy závery vyslovené v týchto rozhodnutiach súdov, tak odvolací súd konštatuje, že žalovanou označené rozsudky súdov sú pre toto konanie nepoužiteľné. Odvolací súd uvádza, že vždy v konkrétnom súdnom spore je nutné skúmať konkrétne okolnosti, ktoré sú vždy v každom konaní iné, a preto pokiaľ má žalovaná za to, že odpredajom nehnuteľností jej ostali finančné prostriedky, teda sa nezmenšil jej majetok a nemôže ísť o nepoctivý zámer, tak takýto právny názor, s

ktorým sa odvolací súd síce stotožňuje, je na toto súdne konanie nepoužiteľný. V danom prípade je totiž dôvodom pre zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer skutočnosť, že žalovaná sa správala tak, že sa snažila vyhnúť z týchto získaných finančných prostriedkov uspokojiť žalobcu.

56. Pokiaľ žalovaná tvrdí, že nemá vysokoškolské vzdelanie tak, ako tvrdí žalobca, tak táto skutočnosť podľa názoru odvolacieho súdu tiež nemôže mať vplyv na nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Žalovaná podnikala, teda je predpoklad že má patričné schopnosti, vedomosti a zručnosti, aby vedela posúdiť, že snaha vyhnúť sa vyplateniu dlhu žalobcovi je v rozpore so zákonom. Žalovaná si (zaslaním finančných prostriedkov na účet synov) bola dostatočne vedomá toho, že jej tieto finančné prostriedky ostanú a ona bude rozhodovať o tom, na aký účel ich použije. Z takéhoto jej správania možno ustáliť, že nejde o osobu, ktorá by si neuvedomovala dôsledky svojho konania a mala by ako nevzdelaná osoba požívať zvýšenú ochranu.

57. Pokiaľ žalovaná poukazuje na trestné konanie vedené na OR PZ Žiar nad Hronom pod č.k. ČVS: ORP-176-BS-ZH-2020 a na jeho priebeh, tak odvolací súd konštatuje, že toto trestné konanie nemôže mať vplyv na rozhodovanie a posudzovanie poctivého zámeru žalovanej v tomto konaní. V trestnom konaní orgány činné v trestnom konaní skúmajú, či postup žalovanej uvedený vyššie spĺňa aj skutkovú podstatu trestného činu alebo nie. Poctivý zámer žalovanej sa však v tomto súdnom konaní musí posudzovať podľa ustanovení ZKR, a preto je priebeh trestného konania v tomto konaní právne irelevantný.

58. Na základe uvedeného má odvolací súd za preukázané, že námietky žalovanej uvedené v odvolaní nie sú dôvodné, tieto boli vyvrátené v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré skutočnosti sú v napadnutom rozsudku podrobne uvedené a zdôvodnené.

59. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými aspektmi zisteného skutkového stavu a podrobne svoje rozhodnutie odôvodnil. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je dostatočné, logické, presvedčivé a právne správne, obsahuje odpovede na všetky relevantné právne otázky v konaní vznesené.

60. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

61. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný voči žalovanej má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP.

Rozhodnutie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).